

Det er noe spesielt ved diakonale sykehus, hevder sykehusprest Dag Sigurd Wisløff, men spør:

Innvirker den diakonale profilen på sykehusets egenart?

- Man blir ikke likegyldig til sin egen eksistens straks man kommer på sykehus. Tvertimot er det nettopp i slike kriser de dyptliggende livsspørsmål blir påtrengende. De kan sågar innvirke ganske avgjørende på behandlingsresultatet, skriver sykehusprest Dag Sigurd Wisløff.

Av Dag Sigurd Wisløff

Det er noe spesielt ved et diakonalt sykehus som Diakonhjemmet. I følge statuttene, skal hele virksomheten bygge på Bibelen og Den norske kirkes bekjennesskrifter. Vi finner ikke slike bestemmelser for våre offentlige sykehus. Men det neste spørsmål må jo bli: Innvirker bestemmelsene på sykehuset så det får sin egenart i forhold til andre sykehus?

Ingen særegen kristen kirurgi

Dette hadde det vært lett å måle om det fantes en særegen kristen kirurgi eller medisinsk behandling som bare troende kunne utøve. Altså om troen medførte faglige kvalifikasjoner man ikke kunne inneha på annen måte. Men så enkelt er det ikke.

Spesielt kunne et diakonalt sykehus også være hvis alle ansatte måtte bekjenne troen og på den måten være personlige garantister for at det kristne vitnesbyrd var endel av behandlingen. Men så totalt er hverken bibelen eller sykehuset.

Virksomhetsidé

Hvordan preger Bibelen og bekjennelsen sykehusets profil?

Dette trosgrunnlaget begrunner hvorfor sykehuset er til, både overfor ledelsen, ansatte og brukerne. Under debatten om privatisering av deler av helsevesenet i 1984, ble uttrykket

Sykehusprest Dag Sigurd Wisløff

“privat” tolket med å drive forretning. “Bli rik på private sykehus,” var overskriften i en av dagsavisene. (Gunnar Stave: Mannsmot og tenarsinn s.331 Samlaget 1990). Straks kunne sykehusledelsen fastslå for alle den verdiforankring som gjorde institusjonen forskjellig fra andre, og med stor tydelighet tilbakevise antydninger om rene kommersielle hensikter.

Bibelen og bekjennelsen tjener altså som en “identitetsbeskrivelse” og virksomhetside. Sykehuset er til som et redskap i Guds omsorg for mennesker. I Hans øyne er vi ikke bare de bilder vi selv tegner med våre liv. Vi er mer enn vår levetid og livsverdien større enn nytteverdien og egen fortjeneste.

En trosbekjennelse utføres

Vi er Guds verk som skal forløses og befri fra ondskap, lidelse og alt som ødelegger vår opprinnelige verdighet. Denne identitet og tilhørighet har Gud løftet oss inn i gjennom Kristi liv, død og oppstandelse. Når sykehuset i sin arbeidsdag behandler, helbreder, lindrer smerter og gir pleie inntil livets siste stund, utføres en trosbekjennelse på alles vegne og i alles sted:

“ Se, sjel og liv ditt eie er, det er min trøst, o Herre kjær. Hva ditt er, hegner du omkring. Så frykter jeg for ingenting.”
(NoS 596,2)

Slik kan et diakonalt sykehus beskrive seg selv og sine handlinger. Men til å utføre arbeidet, taes alle menneskelige ressurser ibruk på best mulig måte. I det stykket er vi underlagt de begrensninger og muligheter som hører menneskelivet til. Ansattes tro eller “mangel” på tro splitter ikke personalet i et A lag og B lag. Vi blir alle utfordret på lojalitet. Men den kristne tro er ingen behandlerkvalifikasjon.

Ikke nøytral

Gjør sykehusets profil seg gjeldende i den praktiske hverdag? En kontinuerlig utfordring er at sykehuset tydeliggjør seg overfor brukerne. At institusjonen ikke er nøytral, korresponderer med pasientene. De er heller ikke nøytrale. Man blir ikke likgyldig til sin egen eksistens straks man kommer på sykehus. Tvertimot er det nettopp i slike kriser de dyptliggende livsspørsmål blir påtrengende. De kan sågar innvirke ganske avgjørende på behandlingsresultatet.

Tros- og livssynsspørsmål

Med sitt klart uttalte verdigrunnlag, kan Diakonhjemmet gi hjelp med tros og livssynsspørsmål som en naturlig del av behandlingstilbudet. Det blir legitimt for pasienter å få ha med seg sjelen sin hit og et behandlingsanleggende å se den. Et betydelig arbeide utføres fra Diakonhjemmets høyskolesenter for å kvalifisere til dette, i kryssningsfeltet tro/fag. Likeledes har sykehuset hatt en lengre prosess i utkrystalliseringen av virksomhetside, grunnlag og verdier, som ansatte er ansvarlige for å formidle gjennom sitt arbeide.

Å bli møtt, gjenkjent og støttet

Dette blir kanaler for å tydeliggjøre den kristne livstolkning og gjøre den synlig for både pasienter og personalet. Gjennom disse kanaler blir det klart at man kan snakke om tvil og tro, sorg ved tap av helse og opplevd meningsløshet. Her møter pasienter omsorg for å omslutes av kirkens gudstjenesteliv og forbønns handlinger uten utilbørlig påvirkning.

Som sykehusprest ser jeg stadig hvor grunnleggende sorgen ved tap av helse egentlig er. Den må det ikke tas lett på i behandlingen. For det er i denne sorgen, som så mange på sykehus sliter med, kimen til håp for fremtiden ligger gjemt sammen med troens mysterier. I det diakonale sykehuset håper vi pasienter kan oppleve seg møtt, gjenkjent og støttet på det de må gå igjennom - både av Gud og mennesker.